

Ewa Szary

"Iwo Gall w nurcie polskiej myśli
teatralnej", Urszula Asnyk, Wrocław
1971 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 14/42, 122

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ WOJTASIEWICZ Olgierd: O pewnej interpretacji pojęcia spójności tekstu. W: O spójności tekstu. Praca zbiorowa pod redakcją M.R.Mayenowej. Oss. Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1971. IBL PAN. Z Dziejów Form Artystycznych w Literaturze Polskiej. T. XXI, s. 77-81.

Autor podaje następujące warunki spójności tekstu: 1. "jeżeli dla jakichś n elementów zbioru X zachodzi to, że każdy z tych elementów ma swój opis w odpowiednim elemencie tekstu, i jeżeli między tymi elementami zbioru X zachodzi relacja R , to ciąg elementów tekstowych $t_1 \dots t_n$ jest spójny; 2. jeżeli istnieje pewien spójny n -elementowy tekst T' , taki, że pomiędzy każdym jego elementem a odpowiednim elementem rozważanego tekstu T zachodzi jakaś relacja podobieństwa, to tekst T jest spójny".

BP/42

K.B.

/I/ ASNYK Urszula: Iwo Gall w nurcie polskiej myśli teatralnej. W: Tradycja i nowoczesność. /Dziewiąta konferencja teoretycznoliteracka w Ustroniu/. Red. Jan Trzynałowski. Oss. Wrocław 1971, s. 57-68.

Szkic biograficzno-interpretacyjny, charakteryzujący dokonania twórcze Iwo Galla, polskiego teatrologa, reżysera i scenografa, działającego w latach międzywojennych i powojennych. Podstawę charakterystyki stanowi analiza dwóch tekstów Galla: "Budowniczy tła scenicznego" /1937/ oraz "Scena »Białej Ściany«" /dotychczas nie opublikowany/. Autorka konfrontuje programowe idee Galla: postulat teatru kameralnego oraz przyznanie aktorowi roli dominującej w strukturze widowiska teatralnego - z koncepcjami teatralnymi, polskimi /Schiller, Osterwa/ i obcymi /Apii, Fuchs, Copeau/, żywymi w okresie międzywojennym i powojennym.

BP/42

E.Sz.